

Biografies

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

És un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Des del setembre del 2011 al juny del 2016, Josep Vila i Casañas va ser-ne el director titular. I des d'aquest mes de setembre ho és Simon Halsey. La qualitat de cadascun dels components, als quals s'exigeix un alt nivell vocal i artístic, aporta al grup un potencial que li ha permès de travessar fronteres i esdevenir un referent internacional. Ha estat dirigit per grans mestres, com R. Jacobs, M. Minkowski, K. Nagano, S. Rattle, G. Dudamel, D. Barenboim, Ch. Rousset i V. Jurowski. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO). La temporada passada el Cor va protagonitzar una gira amb Les Musiciens du Louvre, dirigits per Marc Minkowski.

Simon Carrington

Professor emèrit de la Universitat de Yale, ha exercit de cantant, contrabaixista i director. Ha estat professor de direcció coral a la Universitat de Yale i director de la Yale Schola Cantorum, liderant la introducció d'un nou postgrau de veu destinat a cantants especialitzats en oratori, música antiga i conjunt de cambra. També ha estat director d'activitats corals al Conservatori de Nova Anglaterra (Boston), i entre el 1994 i el 2001 es va fer càrrec de les activitats corals de la Universitat de Kansas.

Co-fundador de The King's Singers, amb ells va oferir fins a tres mil actuacions en festivals i sales de concerts més prestigiosos del món, amb més d'una setantena d'enregistraments i participant en incomputables programes de ràdio i televisió. També s'ha prodigat com a contrabaixista a l'Orquestra Filharmònica de la BBC i després com a freelance a Londres. Especialitzat en baix continu, ha col·laborat sovint amb John Eliot Gardiner, i amb tota mena d'orquestrats, tant simfòniques com de cambra, sota la direcció de mestres tan diversos com C. Abbado, D. Barenboim, B. Britten, P. Boulez, Sir C. Davis, C. M. Guilini, O. Klemperer, R. Muti, G. Solti i G. Szell.

Actualment manté una activa agenda *freelance* com a director i professor d'interpretació coral, impartint tallers i classes magistrals arreu del món. Els seus compromisos professionals com a director l'han situat al capdavant d'agrupacions com el Cor de la Ràdio de Berlín, Ars Nova de Copenhagen, Collegium Musicale de Tallinn, Orfeó Català, Agrupación Coral de Cámara de Pamplona; Cor de la Casa da Música de Porto; Tokyo Cantat; Gondwana Choral School (Austràlia), Cor de Cambra de Houston, Canto Armonico (Boston) i Yale Schola Cantorum. El curs acadèmic 2016-17 serà professor visitant de direcció coral a la Universitat de Birmingham, on treballarà amb Simon Halsey i els seus estudiants.

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

DIUMENGE, 12 DE FEBRER DE 2017 – 12.00 h
Cicle Cor de Cambra *Petit Palau*

El dolor a la música sacra

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

(Simon Halsey, director)

Ekaterina Zaytseva, guitarra

Joan Seguí, orgue

Simon Carrington, director

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

D.L. B 2496-2017

Programa

Francisco Guerrero (1528-1599)
Ave Maria (a4) 4'

Johann Christoph Bach (1642-1703)
Furchte dich nicht 5'

Carlos Suriñach (1915-1997)
Via Crucis 30'

Nàtalia Casasús, soprano
Aniol Botines, tenor

1. Pontius Pilate
2. Scarlet robe
3. Crown of thorns
4. Via Crucis
5. Golgotha
6. Crucifixion
7. Eli, Eli
8. The ghost
9. The earthquake
10. Arisen saint
11. The Son of God
12. Mary Magdalene
13. The angel
14. A parable
15. In heaven

Francisco Guerrero
O crux benedicta 4'

Johann Sebastian Bach (1685-1750)
Ich lasse dich nicht 5'

Charles Villiers Stanford (1852-1924)
Three motets 9'

When Mary through the garden went
Justorum animae
Coelos ascendit hodie

Durada aproximada del concert: 60 minuts sense pausa

Catalunya Música enregistra aquest concert.
Per tornar-lo a escoltar, consulteu la programació a www.catmusica.cat

Comentari

Si en la història de les arts plàstiques a Europa ja és evident la supremacia de les obres d'inspiració sacra, no ho és menys en l'esdevenir de la música. El concert d'avui ens ofereix un tast d'obres sacres de quatre èpoques ben distintes.

Francisco Guerrero és un dels tres cims de la polifonia renaixentista hispànica, i si Morales és més conceptual i Victoria més arquitectònic, Guerrero es deixa endur sovint per la passió melòdica. Els dos motets del programa són del primer recull de motets publicat en vida per l'autor a Sevilla el 1555.

El motet de Johann Christoph Bach és un clar exponent del motet luterà de finals del segle XVII, amb una disposició molt tradicional: el cor de veus greus reflexiona i sermoneja insistentment, mentre la veu aguda, com celestial, entona la melodia d'un coral. En aquest cas les veus greus personifiquen l'Altíssim, i les sopranos, l'ànima que s'hi encomana.

Una temàtica semblant té *Ich lasse dich nicht*, un motet que, pels seus arcaïsmes, fou durant quasi dos segles atribuït a Johann Christoph Bach, però que la musicologia moderna ha demostrat que és del seu nebot Johann Sebastian, en datar-lo cap al 1712 (esdevé així el motet més antic de J. S. Bach). El seu estil a doble cor el situa proper tanmateix als grans motets posteriors.

Stanford és un compositor poc conegut fora de les Illes Britàniques, com a estricta coetani del molt més internacional Elgar, però té una gran vàlua compositiva, en un estil a mig camí entre la severitat germànica de Mendelssohn i un llenguatge genuïnament més anglès.

El compositor i director d'orquestra Carlos Suriñach nasqué a Barcelona el 1915. Es formà aquí amb Enric Morera durant la Guerra Civil, i a Alemanya durant la Segona Guerra Mundial amb Trapp, Balzer i Richard Strauss. Després d'un curt retorn a Barcelona, on dirigí l'orquestra simfònica de la ciutat i la del Liceu, teatre on estrenà la seva única òpera, i d'una estança a París, on tingué l'oportunitat de difondre les seves obres simfòniques, emigrà definitivament el 1951 als Estats Units (i se'n nacionalitzà el 1959). Fou allà un important compositor de ballets, especialment en col·laboració amb Martha Graham. Malgrat els seus orígens catalans, Suriñach ha buscat gran part de la seva inspiració en el món del flamenc andalusí. Les quinze saetes de *Via Crucis*, arrançades en anglès per a cor i guitarra, en són un bon exponent.

Sergi Moreno-Lasalle, músic i crític musical

DIUMENGE, 14 DE MAIG DE 2017 – 12.00 h
Cicle Coral Orfeó Català — *Petit Palau*

La música de mestres de l'Orfeó Català

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana
(Simon Halsey, director)
Xavier Puig, director

Ll. Millet: *Jovenívola*; A. Vives: *Collsacreu-Oda a la mar llunyana* i *A la plaça hi ha ballades* (*Follies i paisatges*); A. Nicolau: *La mort de l'escolà*; F. Pujol: *Cançó nocturna* i *La cançó tràgica*; E. Morera: *El poema de la nit i el dia i de la terra i de l'amor*; Ll. M. Millet: *Cançó de bressol de la Verge*; J. Tomàs: *Cançó de Nadal*; J. Manén: *Muntanyes del Canigó*

